

ГЛАВА LXVIII.

ИЗСЪХНѢЛА-ТА СМОКОВНИЦА.

Архіереи-тъ и фарисеи-тъ ся стараяли да намѣрятъ случай, каквото пощѣ да взематъ Исуса Христа, зачтото деремъ не смѣяли да ся докачатъ до Него, боѣщи ся отъ народа; но Той, като провелъ деня въ храма Іерусалимскый, вечерь-тъ со всички-тъ Си ученицы ся върнѣлъ во Виваніѣ, която ся намирала отвѣдъ горѣ-тъ Елеонскѣ, и провелъ нощь-тъ въ едно мѣсто, неизвѣстно на архіереи-тъ.

На другия день послѣ торжественно-то вшествіе въ Іерусалимъ, като ся возвращалъ изъ Виваніѣ въ града, Исусъ Христосъ усѣтилъ гладъ, пристѣпилъ до едиѣ смоковницѣ, която стояла при пѣти, и гледалъ, имѣ ли на неѣ плодъ; но, като не видѣлъ на неѣ ничто, освѣнъ едни листіе, казалъ: „отъ сега на тамъ да не бѣде на тебе никако плодъ.“ На другия день, като минували по сѣщія пѣтъ, ученицы-тъ съ удивленіе забѣлѣжили, че смоковница-та засъхнѣла.

Това дръво трѣбва да служи за прѣдупазваніе на всѣкого Человѣкъ, който не прави добры работы, който не ся старае за свое-то исправленіе, който живѣе безъ ползѣ за ближни-тъ, трѣбва да чака такава участь, като на смоковницѣ-тъ.

Апостолъ Петръ казалъ на Спасителя: „Учителю, погледни, смоковница-та, коѣто Ты прокле, вече е совершенно изсъхнѣла.“ Исусъ Христосъ отговорилъ: „Истина ви казувамъ, че ако имате твърдѣ вѣрѣ, то не само съ едиѣ думѣ ще иссушите смоковницѣ, но ако кажете на таѣ горѣ: вдигни ся отъ мѣсто-то и хвърли ся въ море-то, ще ви послуша. И каквото и да попросите въ молитвѣ-тъ си съ вѣрѣ, всичко ще ви ся даде.“